

[Steenholdt]

blev fremsat i landstinget. I en sag, som i den grad griber ind i den danske og grønlandske rigsheden, havde det været rart, at sagen havde været drøftet. Grønlandsministeren må have kendskab til, hvor mange protestskrivelser fra hele riget der nu er kommet. Tallet må frem nu, og hvis grønlandsministeren ikke har noget imod det, så vil jeg benytte denne talerstol til at opfordre de folk, som har indsamlet protestskrivelser både i Grønland og i Danmark, til at sende materialet til Grønlandsministeriet samt kopi til folketingets Grønlandsudvalg her på Christiansborg.

Vel, nu er lovforslaget fremsat, og jeg agter at udbyde mine synspunkter i det udvalg, som skal behandle sagen. Derfor ønsker jeg, at lovforslaget sendes til udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg synes, det var meget tankevækkende, det, hr. Steenholdt sagde. Der er én ting, der er uklar for mig endnu, og det vil jeg gerne have et svar på. Mener hr. Steenholdt og med ham mange andre grønlændere, at man vil bevare det danske flag deroppe og slet ikke have et selvstændigt flag, eller er det alene flagets udseende, man har noget imod?

Steenholdt (Grøn.):

Da forslaget blev forelagt for Grønlands landsting, blev det udtrykkeligt sagt, at man også havde fået lov til at bruge det danske flag, så længe og hvornår det skulle være. Der er mange i Grønland, der gerne vil bevare Dannebrog, men der er bare det, som er sket også på Færøerne, at lige så snart man har fået sit eget flag, så fjernes efterhånden Dannebrog. Det vil også ske i Grønland, selv om man i dag trøster med at sige: de skal nok få lov at veje ved siden af hinanden. Men i fremtiden vil Dannebrog nok også blive fjernet mere og mere fra Grønlands hverdag, og det er også det, de grønlændere, som har den følelse, at landet hører til inden for rigsheden, er meget kede af. De kan se allerede nu, hvor det bærer hen.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Følelserne i Grønland er meget stærke og debatten meget voldsom om denne sag. Netop på den baggrund er jeg glad for, at folketinget så positivt og så entydigt, faktisk uden

forbehold, har godkendt, at vores mulighed er at fremsætte lovforslaget, når et flertal i landstinget har ønsket, at vi skulle fremsætte lovforslaget.

Jeg er også glad for, at der er tilsagt positiv behandling i udvalget, hvis det bliver henvist til udvalget nu. Jeg vil naturligvis også svare på de spørgsmål, der måtte blive stillet til mig.

Til hr. Steenholdt har jeg den bemærkning, at det er korrekt, at der ikke har været konsultationer imellem landsstyret og Grønlandsministeriet om selve udformningen af flaget. Men vi har på et tidligt tidspunkt fået at vide, at man ønskede dette lovforslag fremsat, og det er altså det, vi har gjort. Jeg tror ikke, der er grund til, at vi i folketinget skal føle en stor resignation. Det er en naturlig udvikling, der er i gang. Jeg har ofte fra denne talerstol sagt, at det grønlandske hjemmestyre ikke er en statisk situation der er indført den 1. maj 1979. Det er en dynamisk proces, og en dynamisk proces, som går overordentlig stærkt.

Jeg vil også tilslutte mig, hvad fru Lone Dybkjær sagde, nemlig at det var overordentlig glædeligt at høre fru Margrete Auken fra denne talerstol sige, at det ikke var noget, vi skulle debattere her, når Grønland havde truffet den beslutning. Så jeg siger tak for tilsagnet.

Steenholdt (Grøn.):

Jeg synes også, det er ganske naturligt, at Grønlandsministeren er glad for folketingets store støtte. Men i den forbindelse kan jeg ikke lade være med at tænke på, at protesterne fra de grønlændere, som skal bruge det flag i så mange år – som jeg sagde over halvdelen af befolkningen på nuværende tidspunkt – ikke nævnes fra Grønlandsministerens side. Når Grønlandsministeren har sagt, at han måske er den sidste Grønlandsminister i Grønlands historie, så skal han også tænke på den grønlandske befolkning, som har sendt så mange protestskrivelser. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad han vil sige i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg sagde i mit første indlæg, at hvis grønlænderne virkelig ønskede et selvstændigt